

Pro monument Salvador Seguí

RESPONENT A UNA CRIDA

Sense entrar en el fons de les seves idees ni tampoc avançant-nos a decidir si a causa d'ulterior reconeixement de la inter-dependència dels fenòmens socials i econòmics, i de la necessitat d'accentuar una complexa educació humanista, i de la acurada responsabilitat del domini intel·ligent i perseverant de la tècnica, ciutadà tan subtil com fou Salvador Seguí en la comprensió i en la estratègia de l'acció privada i pública, bo i sense canviar el sentit generós, hauria, o no aconsellat modificacions dels mitjans de realització en la fe que se l'nduia, ningú que hagi estat sincerament al aguait de l'evolució de l'obrerisme català, pot negar que Salvador Seguí ha estat assassinat per tal de destrejar en ell l'esponerosa incorporació a la direcció del règim de la societat, de nous elements en fèrvida poixança.

Ningú pot deixar d'adonar-se principalment, de com siguin els que siguin els motllos en que encaixi l'impuls, i l'intenció de ciutadans de la mena de Salvador Seguí, en la conciliència del poble, traïr el seu record en el massellisme de l'oblit, fóra exaltar en el sentiment de les generacions presents i futures, l'expressió del deure cívic de reconeixement, als qui s'han avançat si més no, en un sector de la vida col·lectiva, a propugnar l'alliberament totalitari, al servei de la llibertat i de la justícia.

Barcelona, a mesura que ha anat progressant, ha tingut l'encert de bastir monuments als qui l'han ajudada a créixer.

Tenen monuments músics, poetes, polítics i fins "negreros", és a dir, tots els que han tingut rellevant significació en l'evolució del país.

Es a través de la caligrafia plàstica dels monuments que's pot copsar la feblesa o la vigoria d'una època.

I si això és una realitat, ¿com es comprèn que l'obrerisme català no tingui encara en lloc adient de veneració pública, una pedra, un símbol, un obelisc, una institució cabdal que rememori l'esforç i l'abnegació dels que avans d'ara han fet possible l'esponerosa normalitat del sentiment treballista en el cor i en l'acció del nostre poble?

Salvador Seguí és una figura dintre el sentiment popular que en tot moment té la virtut cívica d'aglutinar possibilitats, i d'estimular iniciatives alliberadores.

No ha de sorprendre, en conseqüència, que prengui cos l'idea dels seus amics més íntims d'altrejar-li un monument.

Aquest monument, ultra assenyalar a les noves generacions la direcció constructiva que fou llei de les idees de l'exemplar immolat, podria ésser també homenatge als demés companys que de manera cruel foren sacrificats en les èpoques de pesombre de la ciutat.

Es de creure que la noble iniciativa que Amadeu Bernadó ha exposat avans que nosaltres convidant a formar una Comissió encarregada de bastir el monument, serà feta incorporar a l'activitat dels a qui ha aludit el que fou fidel company del gloriós desaparegut.

No ha de mancar-los als amics de Salvador Seguí la cooperació dels qui bo i no havent militat mai en la C. N. T. ni en la U. G. T. ens honorem, venint del món de l'intellectualitat, de l'art i del Dret, en reconèixer el que és degut en la comprenedora renovació a què estem assistint, a la abnegació idealista de Salvador Seguí i els seus companys fets desaparèixer per les ocultes forces retardatàries del país.

JOSEP MARIA DE SUCRE

L'anarquia dels homes i de les nacions

L'home cada dia té més odi al home, diuen que llops amb llops no's mosseguen, l'home, sí; tendeix a destruir l'home; podent viure esplèndidament i amb productes per cobrir ses necessitats de sobre, passa misèria per pròpia voluntat, sols respira odi, ira i rancúnia.

En un lloc llençen el menjar que sobre i en altre lloc no llunya la gent mor de fam.

En el món sobra llana, seda i cotó, per tot quant necessita, no obstant el país que no en produeix per son clima o terra busca de substituir-lo produint productes que el reemplassin.

A Anglaterra, Alemanya, a Itàlia i potser altres llocs es fabrica el que en diuen cotó artificial.

A Alemanya es fabrica ja una fibra artificial "vistra" treta de la fusta i que el Govern nacional-socialista ha decretat entri en una petita proporció en la confecció de certs uniformes i certs teixits.

A Itàlia s'ha començat a fabricar llana sintètica derivada de la casseina de llet, que ja serveix per a fabricar galalita, pintures, etc. Se n'obtenen fils que tenen certes qualitats de la llana i que la fan més a bon preu.

A Estats Units i Austràlia, es reprenen la recerca de les antigues fibres vegetals de les ortigues, de la pita de l'etzavara, de les escorxes de certs arbres de la família dels "Salix".

Tot avans de baratjar els productes, avans de la lliure entrada del que a altres terres els sobre i llenen.

Aquesta guerra sorda, que matà tant o més que la dinamita i els gasos asfixiants i tots els productes destructors que l'home troba plaer en inventar, és més dolorosa, dona la mort amb més sufriment, amb més angoixa.

I d'aquesta època indigna en diuen cimbal de la cultura, i no regna més que el nacionalisme, auto-cràcia, el feixisme, del de dalt i del de baix, l'odi, la perversitat és l'acràcia i l'aristocràcia portada al deliri.

Es la prova definitiva, delirant del que resta de salvatge dins l'home dividit en classes i subdividit en espècies encasillades pels teoritzants més abstractes i epilèptics.

J. S. P.

SECCIO CATALANA

Amb tota solemnitat es celebraren al Palau de la Música Catalana el Jocs Florals de Barcelona

Amb la solemnitat de consuetud se celebrà la festa dels Jocs Florals de Barcelona.

A l'hora anunciada per a començar l'acte, la sala apareixia plena de públic, entre el qual abundava l'element femení. La sala havia estat ornamentada luxosament. En lloc preferent, al costat del tron destinat a la reina de la festa, hi havia banderes catalanes, la de Sant Jordi i la de la ciutat.

A tres quarts de cinc entrà a la sala la comitiva, formada per les autoritats, Jurat, Consistori i mantenedors dels Jocs Florals, ultra els representants de les entitats invitades a l'acte. L'entrada de l'esmentada comitiva, que anava precedida per guàrdies urbans de gran gala i macers de la Generalitat i de l'Ajuntament, fou saludada al so de la marxa de Joan II, interpretada per la banda municipal, situada al vestíbul, i del gran orgue del Palau, en entrar a la sala.

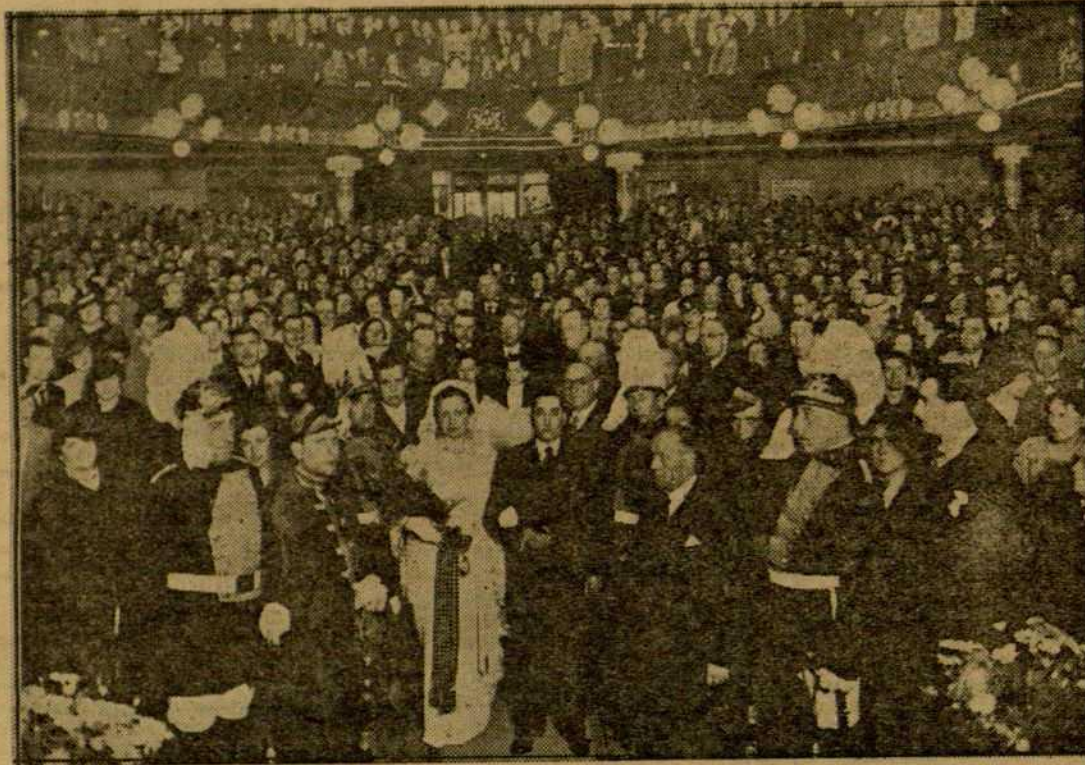
Immediatament es formaren les presidències a la dreta del tron presidencial prengueren seient el conseller de Cultura, senyor Ventura Gassol, en representació de la Generalitat; el diputat senyor Fontbernat, en representació del Parlament català; l'alcalde, senyor Pi i Sunyer, en representació de la ciutat; el coronel senyor Crispul Moratxo, en representació del general de la Quarta Divisió, i regidors municipals i representants d'al-

tres autoritats barcelonines. A l'esquerra hi havia els senyors Joan Maria Guasc, Oller Rabassa, Francesc Matheu, Josep Maria de Sagarra i Cabot, del Consistori dels Jocs Florals; els mantenedors senyors Prudenci Bertrana, president; Joan Llongueres, Guillem Colom, Josep M. Junoy, Josep Roig i Raventós, Joan Solervicens, secretari, i d'altres, i els representants del Col·legi d'Advocats, Col·legi de Procuradors, Ateneu Barcelonès, Orfeó Català, Ràdio Associació i d'altres entitats culturals i artístiques, i també hi eren els mestres en Gai Saber actualment residents a la nostra ciutat. Recordem, entre aquests assistents, els noms dels senyors Bastardes, Saltor, Roda Ventura, Millet, Masseres, mossèn Navarro, Joan Arús, Josep Estadella Arnó, Coll i Rodés, Codolà, Godó, Pumarola, Boter, Cassades i Gramatxes i els caps de cerimonial senyors Cromines, Puigdomènec i Oller.

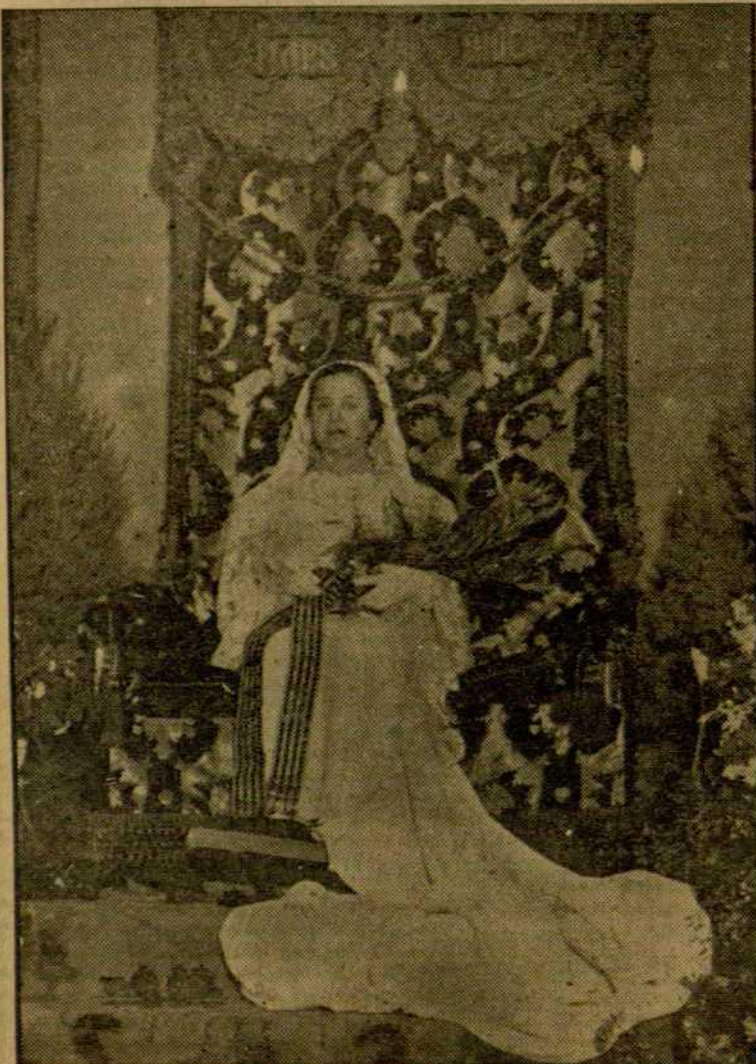
Apaiçats els aplaudiments amb què fou acollida la presència de les autoritats i d'altres personalitats, el conseller senyor Gassol pronuncià es paraules de ritual, obrint l'acte.

Acte seguit, el senyor Prudenci Bertrana, president dels Jocs Florals d'enguany, llegí el discurs reglamentari, digne inici de la solemnitat literària celebrada. Donada la vàlua del seu contingut i la seva extensió, ens veiem impossibilitats

ELS JOCS FLORALS DE BARCELONA

Brillant aspecte del Palau de la Música Catalana en el moment en que la reina de la festa es dirigeix a la presidència acompanyada de don Felip Granges, guanyador de la Flor Natural (Fot. Brangull.)

ELS JOCS FLORALS DE BARCELONA

Donya Maria Riera de Granges, distingida muller del poeta guanyador de la Flor Natural, qui fou elegida reina de la festa, presidint l'acte

(Fot. Brangull.)

de fer-ne un resum adient i ensem de reproduir-lo en tota la seva integritat. Es una peça mestra d'una gran profunditat de pensament, i escrita amb aquell art inigualable de l'insigne autor de "Proses Bàrbares".

Acabada la lectura, el senyor Bertrana fou molt aplaudit. Després, el secretari, senyor Joan Bta. Solervicens, llegí la Memòria reglamentària, exposant en resum quina ha estat la tasca dels mantenedors. També exposà l'apreciació que meregueren, per part del Jurat, les obres premiades, remarcant el mèrit de cadascuna. Dedicà un sentit record als literaris i artistes, l'obra dels quals contribuï a l'enaltiment dels Jocs Florals, i la mort dels quals ha calgut, fatalment, lamentar, durant el curs de l'any.

També esmentà les commemoracions de l'any: el centenari de la naixença dels poetes Teodor Llorente i Vicenç Wenceslau Querol; el sisè centenari de la mort del cronista Muntaner i el vint-i-cinquè aniversari de la mort de Maragall.

Acte seguit el mateix senyor Solervicens donà compte detallat del veredict. Obri les pliques que contenien el nom dels autors de les obres premiades.

PREMIS ORDINARIS

Resultà guanyador de la Flor natural el senyor Felip Graugés i Camprodon, amb la seva poesia "Georgica tardora".

Recollit el pomell de flors del poeta, es destacà una Comissió, formada pels senyors Llongueres, Colom, Roig i Raventós, Boter i Saltor, els quals anaren a cercar la reina. Aquesta, de braçat amb el seu espos, el poeta llorejat Felip Graugés, entrà a la sala i passà a ocupar el sol presidencial, al so d'"Els Segadors", interpretats amb l'orgue, i enmig de grans aplaudiments.

PROCLAMACIO DE LA REINA DE LA FESTA

El senyor Bertrana declarà proclamada reina de la festa la senyora Maria Riera de Graugés.

A continuació, el poeta llorejat llegí la seva poesia, que fou molt aplaudida.

Am l'ordre que a continuació detallarem foren proclamats els guanyadors dels altres premis, els quals recolliren de mans de la reina la distinció merecuda, ensem que el públic els aplaudia.

El primer accésit a la Flor natural, a Salvador Perarnau, per la seva poesia "Vent de març". El segon accésit a S. Ros i Artigues, per la composició "Gentil bandoler".

L'Englantina d'or, a Josep M. López Picó, per la poesia "Poblet". Com sigui que l'autor no comparegué a recollir el premi, la seva poesia fou llegida pel senyor Joan M. Guasc.

Del primer accésit en fou considerat mereixedor el senyor Manuel Bertran i Oriola, amb la seva poesia "Sant Jordi"; del segon, el senyor J. Ros i Artigues, amb la seva composició "Complanta d'exili".

La Viola d'or i argent ha estat concedida a Sebastià Sánchez Juan, per la seva composició "Cinc avemaries", la lectura de la qual merequé una gran ovació. L'accésit a aquest premi fou concedit a Jacint Costa, prevere, per la poesia "Estampes de pietat".

NOU MESTRE EN GAI SABER

En virtut del que disposen els estatuts dels Jocs Florals fou proclamat mestre en Gai Saber el senyor Felip Graugés i Camprodon, guanyador l'any 1931 de la Viola d'or, el 1935 de l'Englantina d'or i enguany, com ja consta, de la Flor natural.

PREMIS EXTRAORDINARIS

A continuació de la susdita proclamació es donà compte del veredict dels premis extraordinaris de la forma següent:

Copa artística (Premi Narcís Oller), a Antoni Rossic i Catalan, per l'obra "Vària Djanov, fabricant de nines". Primer accésit a Esteve Fàbregues, per la seva rondalla d'"El Germà", i el segon a J. Gimeno Navarro, per l'obra "Lluny de la vida".

Premi Dolors Montcerdà, a J. Gimeno Navarro, pel seu sonet "Tarda de diumenge al raval".

Premi extraordinari de poesia, a Domènec Pararamon, per la composició "Lliri de platja".

Premi Fastenraht, s'ha concedit a Ramon Vinyes, per la seva obra "Fornera, rorsor de pa", i el Premi Concepció Rabell, a Josep Pla, pel seu aplec d'articles "Viatge a Catalunya".

El Premi Cambó no s'ha adjudicat enguany. Tots els premis foren molt aplaudits pels assistents.

En homenatge a Teodor Llorente, el centenari del naixement del qual s'escau enguany, el poeta Josep Maria de Segarra llegí la magistral obra d'aquell escriptor valencià "Vora el barranc dels alguerins".

Com a mantenedor forà, el senyor Guillem Colom, de Mallorca, llegí el discurs de gràcies, magnífic parlament, que merequé l'aplaudiment entusiasta dels assistents.

El president de l'acte, senyor Gassol, acabat el discurs de gràcies, donà per acabada la festa. Les autoritats, Consistori i mantenedors dels Jocs Florals, poetes i representacions, es retiraren de la sala, presidits per la reina senyora Maria Riera de Graugés, acompanyada de l'alcalde, enmig de forts aplaudiments del públic, ensem que s'executaven l'himne "Els Segadors" i "La Santa Espina".

L'HOMENATGE A TEODOR LLORENTE

Acabada la festa dels Jocs Florals, les autoritats i els components de Consistori i mantenedors dels Jocs Florals, junt amb la reina i el poeta Felip Graugés, es traslladaren al Parc de la Ciutatella, en automòbil. La comitiva anava precedida de guàrdies urbans a cavall de gran gala.

Al Parc, donats pel conseller de Cultura, alcalde de Barcelona i Consistori dels Jocs Florals, la reina d'aquesta festa, col·locà sengles rams de flors al peu del monument al poeta valencià Teodor Llorente, com a tribut d'homenatge que es tributava a Teodor Llorente, en commemoració del centari de la seva naixença. Destacà la vàlua de l'obra i de la personalitat del gran escriptor de València en l'obra de redreçament de la llengua i la cultura catalana.

El poeta Josep Maria de Segarra, com a membre del Consell directiu dels Jocs Florals, adreçà la paraula als allí reunits. Salutà, en primer terme, els representants per voluntat popular del poble de Catalunya. Explicà els motius de l'homenatge que es tributava a Teodor Llorente, en commemoració del centari de la seva naixença. Des-